

HET KOLENVRAAGSTUK IN DE VEREENIGDE STATEN.

Ook in Amerika, sedert eenige jaren de grootste kolen-product, begint men zich af te vragen of het geen tijd wordt paal en perk te stellen aan de roekeloze uitbuiting der mijnen en productie en verbruik te regelen. Naar de *American Review of Reviews* meedeelt, heeft president ROOSEVELT reeds een besluit ondertee-kend, waarbij voorloopig een oppervlakte van ruim 64 millioen acres kolenterrein in het Westen onverkocht zal blijven, om tot reserve te dienen voor volgende geslachten.

Bovendien werd aan twee geologen, MARIUS R. CAMPBELL en E. W. PARKER, een onderzoek opgedragen naar den rijkdom der bekende mijnen. Naar schatting van genoemde geleerden zouden op dit oogenblik de gezamenlijke mijnen der Vereenigde Staten, onge-rekend Alaska, bij benadering 2.200.000.000.000 *Shortton* kolen be-vatten. Hoe ontzaglijk groot die voorraad op den eersten oogopslag ook schijnen moge, zoodra men op de steeds klimmende behoeften der snel wassende industrie let, krijgt men toch een anderen indruk.

Om zich van dit stijgend verbruik een vertrouwbare voorstelling te maken, hebben genoemde geleerden met de grootst mogelijke zorg uit de statistieken berekend hoeveel steenkolen in de opeen-volgende tientallen van jaren der laatste eeuw in de Vereenigde Staten verbrand zijn.

Verbruik van steenkool in de Vereenigde Staten van 1816—1905, in tonnen:

1816—1825	331.356
1826—1835	4.168.149

1836—1845	23.177.637
1846—1855	83.417.825
1856—1865	173.795.014
1866—1875	419.425.104
1876—1885	847.760.319
1886—1895	1.586.098.641
1896—1905	2.832.599.452

Dat is dus, laat ons zeggen, telkens verdubbeling, zij 't ook aanvankelijk veel meer, ten laatste iets minder dan dat.

Uit deze gegevens laat zich nu berekenen, dat als het verbruik in 't vervolg gelijk blijft aan dat in 1905, de voorhandene kool nog ongeveer 4000 jaar strekken zal, doch als het evenveel mocht toenemen als gemiddeld in de laatste 90 jaar, dan is er nog slechts voor 100 jaar genoeg.

Vermoedelijk zal nu de progressie in 't verbruik wel is waar blijven aanhouden, doch lang niet meer in die mate als tot nog toe en schat dien ten gevolge CAMPBELL, dat de voorraad nog voor ongeveer 200 jaar voldoende zal zijn.

Naar te begrijpen is, zal de algeheele uitputting der mijnen niet eensklaps de Amerikanen overvallen: er zal een overgangstijdperk zijn waarin de prijzen langzamerhand zullen stijgen. Dit zal een sterke prikkel wezen om zuiniger en doelmatiger met de kostbare brandstof om te gaan. Als men zich herinnert, dat in de haarden onder de stoomketels thans nog slechts 5—7% van de ontwikkelde warmte in mechanische energie nuttig wordt omgezet, dan ziet men in dat er nog speelruimte is voor verbetering. Deze is o.a. te verwezenlijken door de kolen te distilleeren en ter voortbrenging van beweegkracht alleen de brandbare gassen te gebruiken. Doet men dat, dan zijn ook kolen bruikbaar, die thans voor de nijverheid waardeloos zijn en in de berekening der Amerikaansche geologen niet zijn opgenomen. Dit geldt ook voor het bij ontginning afvallend kolengruis en voor de bruinkolen die in Dakota, Montana, Wyoming, Colorado, Texas, Arkansas, Mississippi en Alabama overvloedig voorkomen en thans, ook al om hun groot watergehalte, (20—45%) zoo goed als niet ten nutte gemaakt worden. Door proefnemingen is gebleken, dat als men daarvoor doelmatig ingerichte toestellen bezigt, ze met voordeel te gebruiken zijn.

Eindelijk is er ook nog overvloed van petroleum en van het uit den bodem hier en daar opwellend brandbare gas.

Overigens is er geen twijfel aan of in Amerika bergt de bodem, gelijk overal elders, nog niet ontdekte koollagen, die aan 't nage-

slacht ten goede zullen komen. Men denke slechts aan 't geen in den laatsten tijd in zulk een oud cultuurland als het onze gebleken is. En de kans op zulke ontdekkingen is natuurlijk veel grooter in een continent van jonge beschaving, waar nog overvloed is van nog geheel maagdelijke of pas ontgonnen terreinen.

Deze overwegingen, hoe geruststellend ook, behooren evenwel niet tot zorgeloosheid te verleiden. Men zal goed doen zich den tijd, die overblijft voordat de fatale termijn aanbreekt, ten nutte te maken door de voortgezette studie van de andere energie-bronnen die de natuur ter beschikking stelt, z.a. de zonnestrallen, vallend water, wind en eb en vloed. Van eene daarvan (wind) werd eertijds meer gebruik gemaakt dan thans, van een tweede (vallend water) is de toepassing nog voor uitbreiding vatbaar, van de twee andere is het tot dusverre bij voorloopige proefnemingen gebleven.

R. S. Tj. M.
